

stændig umuligt, og Skibet var maaske saa gaaet til Grunde, blevet læk, og alt muligt kunde være sket. Men mon det er forsvarligt, at lade sine Kystboere binde i den Grad, som det har vist sig her? Jeg vilde ikke have lagt saa stærk Vægt derpaa eller i alt Fald ikke have nærret saa stor Tiltro til Rigtigheden heraf, hvis ikke jeg havde haft denne juridisk sagkyndige Mand, der forud havde sagt mig, at saaledes er det, de ere bundne overalt, selv Bjærgelavene ere bundne. Man har fundet en snild Maade til at omgaa Sagen. Forudsætningen for Ændringsforslaget er imidlertid efter de Oplysninger, jeg senere har faaet, og som jeg nu har tilladt mig at meddele det høje Ting, ikke rigtig, og jeg forbeholder mig derfor ligesom ved et tidligere Ændringsforslag at stille et bedre og navnlig i juridisk Henseende bedre affattet Forslag end det, der her foreligger.

Det næste Ændringsforslag findes under Nr. 16 og er i Modsætning til det, jeg nu har omtalt, af en forholdsvis mindre Betydning. Det er blot en tilsyneladende Uoverensstemmelse eller rettere sagt Modsigelse, som findes mellem § 1 og § 10, som jeg troede, at det var rigtigt at rette. Der staar nemlig i § 1, at visse Genstande kunne tages uden Anmeldelse til Øvrigheden, hvormod der skal ske Anmeldelse bagefter; derimod skal der ske en Anmeldelse efter § 10. Denne tilsyneladende Uoverensstemmelse har jeg søgt at rette ved den lille Ændring under Nr. 16.

Jeg gaar saa endelig til mit sidste Ændringsforslag, der findes under Nr. 18. Paa dette Punkt kan jeg være meget kortfattet og sige, at hvis Ændringen under Nr. 7 forkastes, falder med det samme ogsaa Ændringsforslag Nr. 18 bort; de to Ændringsforslag ere uløseligt knyttede til hinanden.

Jeg tror, at jeg dermed er naaet til Ende med min Omtale af Forslagene, og da min Stemme og min Snue ikke tillade mig at fordybe mig længere end højst nødvendigt i Sagen, skal jeg hermed tillade mig at anbefale de af mig omtalte Mindretalsændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Ordføreren (Johnsen): Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 2, der gaar ud paa, at Ordet „Kyster“ i Lovforslagets § 1 forandres til „Havkyster“, er stillet for at udelukke Fjorde fra at komme ind under Bestemmelsen. Dette har Udvalgets Flerthal ikke kunnet tiltræde, da der ogsaa i Fjordene kan henligge Vraggods, der enten

hidrører fra en Stranding eller, hvad maaske oftest er Tilfældet, er inddrevet fra Havet. Naar Mindretallet har anført, at der findes ganske smalle og delvis tørlagte Fjorde, hvor saadant Gods ikke forekommer, vilde dette i alt Fald ikke være tilstrækkelig Grund til at undtage alle Fjordene. Er en Fjord bleven tørlagt, finder Bestemmelsen jo ifølge sit Indhold ingen Anvendelse, da der udtrykkelig nævnes „Farvande“. Naar den ærede Ordførere mente, at Udtrykket i § 1, „Havbunden“, udelukker Fjorde fra at komme ind under Bestemmelsen, kan jeg ikke være enig heri, da Fjordene maa betragtes som en Del af Havet. Staten har derfor ogsaa samme Højhedsret over Fjordene som over det egentlige Hav.

Ændringsforslag Nr. 6 gaar ud paa at slette Forbudet i Lovforslagets § 1 mod at formindske Vanddybden, naar der optages Genstande fra Havbunden, idet Mindretallet mener, at Bestemmelsen er overflødig, da Vanddybden aldrig kan formindskes ved Optagelse af Genstande. Men denne Betragtning beror formentlig paa en fejlagtig Opfattelse. Thi hvis det er nødvendigt, for at komme ned i Havbunden og optage Genstande, at rydde Ler, Sand og Grus til Side, saa vil, naar dette kastes til Side, Vanddybden paa det Sted, hvor disse Dele føres hen, aabenbart blive mindre. Bestemmelsen er derfor efter Udvalgsflertallets Mening ikke overflødig.

Ændringsforslag Nr. 7 er stillet for at værne — som det hedder i Mindretallets Betænkning — de private Kystejeres Rettigheder og for at bestemme Grænserne for Forstrandsretten. I førstnævnte Henseende skal jeg bemærke, at de private Kystejeres Rettigheder ikke angribes ved dette Lovforslag, og som Følge deraf behøve de heller ikke at forsvares. For saa vidt der maatte sigtes til de private Forstrandsejeres Rettigheder, ere disse allerede værnede tilstrækkeligt ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 15, hvorefter Loven ikke berører de private Forstrandsejeres formueretlige Beføjelser. Naar Ændringsforslaget gaar ud paa at bestemme Grænser for Forstrandsrettens Udstrækning ved Afstands- og Dybdemaal, der skulle gælde overalt, da kunde det vel have sine Fordele at have saadanne Maal at holde sig til i alle forefaldende Tilfælde, men det er ganske umuligt at fastsætte ens Maal, der passe overalt, naar man da ikke vil forandre Forstrandsrettens Omfang, udvide Grænsen paa nogle Steder og indskrænke den paa andre. At man ikke